

PALABRA DE VIDA

Setembro 2026

«A caridade non fai mal ao próximo. A caridade é, por tanto, a lei na súa plenitude» (Rm 13, 10).

Pódeselle ordenar a alguén que ame? Se entendemos o amor como un sentimento, evidentemente é imposible! Pero se máis ben o entendemos como un don de Deus, a cousa cambia.

Na Carta aos Romanos, da que está tomada a Palabra de vida, Pablo describe precisamente a relación entre Lei e amor, e afirma que o amor é pleno cumprimento da Lei. Pouco antes revelounos de onde provén este amor: «A proba de que Deus nos ama é que Cristo, sendo nós aínda pecadores, morreu por nós» (Rm 5, 8). Pola súa banda, a Primeira Carta de Juan di: «Nisto consiste o amor: non en que nós amásemos a Dios, senón en que el nos amou e enviounos ao seu Fillo como propiciación polos nosos pecados» (1 Jn 4, 10).

«A caridade non fai mal ao próximo. A caridade é, por tanto, a lei na súa plenitude».

Ninguén pode dar o que non ten. Entendéao ben Agustín cando, dirixíndose directamente a Deus, pedía: «Dá o que mandas e manda o que queiras»¹. Recibimos o don inestimable do amor de Deus e estamos chamados a non gardárnolo, senón a poñelo en circulación. Podemos converternos en suxeitos en lugar de ser simples destinatarios do amor de Deus: pasar de amados a amantes, e así participar na vida mesma do Pai, do Fillo e do Espírito Santo: o Amante, o Amado e o Amor.

Non temos con ninguén outra débeda que a do amor mutuo –reconfórtanos Pablo–, pois quen ama ao outro cumpriu a Lei (cf. Rm 13, 8).

«A caridade non fai mal ao próximo. A caridade é, por tanto, a lei na súa plenitude».

«O verdadeiro amor ao próximo non causa ningún dano –afirma Chiara Lubich–. É dicir, lévanos a vivir todos os mandamentos de Deus sen exclusión, xa que o primeiro obxectivo que teñen é levarnos a evitar todas as formas do mal en que poderíamos caer, xa sexa contra nós mesmos ou contra os nosos irmáns e irmás»².

Así entendidos, os mandamentos da Lei convértense nun don do amor de Deus máis que nunha obriga: non constrinxen o noso amor senón que o liberan plenamente.

«A caridade non fai mal ao próximo. A caridade é, por tanto, a lei na súa plenitude».

Para alcanzar este «pleno cumprimento», o primeiro paso no amar ao próximo é non facerlle dano. Pero ademais fai falta ser creativos no amor: «Non basta con non facer dano ao

¹ Agustín de Hipona, *Confesiones*, X, 29, 40: *da quod iubet et iube quod vis*.

² C. Lubich, Palabra de vida de setembro de 1993: *Palabras de Vida/2 (1991–2006)* (ed. F. Ciardi), Ciudad Nueva, Madrid 2026, p. 77.

próximo –lembrábanos o papa Francisco–; é necesario elixir facer o ben aproveitando as ocasións para dar bo testemuño de que somos discípulos de Xesús»³.

Como vivir entón esta Palabra de Vida? Volvamos poñer o amor no centro da nosa vida. Amemos aos demais concretamente, como os amaría Xesús: El é a plenitude do amor que se doa completamente a Deus e á humanidade. Del podemos aprender a alta medida do amor.

«A caridade non fai mal ao próximo. A caridade é, por tanto, a lei na súa plenitude».

Doris, unha moza escocesa, cóntanos: «Nas nosas visitas habituais a un refuxio para persoas sen fogar, entro nun mundo moi distinto do meu. Sei que o que conta non é tanto o que sento, senón amar. Un día, un home que reflectía unha profunda tristeza confesoume que estaba disposto a terminar con todo, que quería mesmo morrer. Púxenme simplemente a escoitalo; logo tomámonos xuntos un bocadillo e un café. E entendín que escoitar e estar presente era xa un modo de demostrar amor. Cando chegou o momento de irme, deume un forte abrazo, sorriume e díxome que o que estabamos facendo era moi importante, non só para el, senón para todos os que estaban alí. Sentín a forza increíble do amor. Quizá non o “salvase”, pero a súa gratitude encheume de ledicia, e isto, xa de seu, é moi potente».

Claudio Cianfaglioni e o equipo da Palabra de Vida

³ Francisco, Audiencia general, 3-1-2018: *El encuentro con el Resucitado. Catequesis sobre la santa misa*, Ciudad Nueva, Madrid 2018, p. 48